

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/193/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917212008
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7917212008.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudcov JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., (pôvodné obchodné meno Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.) so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: M. I., narodená X. U. XXXX, bytom B.. C. XXX/X, I., o zaplatenie 1.475,79 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 2. februára 2018 č.k. 12Csp/238/2017-37 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku II., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku III. o náhrade trov konania.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 2. februára 2018 č.k. 12Csp/238/2017-37 uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 491,65 € s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 30. októbra 2014 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Stranám náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 19. apríla 2012 uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalovaná zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalovanej poskytol pôžičku 1.600 €, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach po 51,35 €. Ročná úroková sadzba bola stanovená 32 %, RPMN bolo určené vo výške 32 % a priemerná hodnota RPMN 21,60 %. Termín konečnej splatnosti bol určený mesiacom apríl 2017. Celková suma pôžičky bola reprezentovaná 2.994 €. Z dôvodu riadneho nesplácania pôžičky prikrročil veriteľ k predčasnej splatnosti a to ku dňu 19. októbru 2014. Zmluvou zo dňa 20. novembra 2017 postúpil pôvodný veriteľ nesplatenú pohľadávku žalobcovi. Z výpisu čerpania splátok a úhrad predložených žalobcom súd zistil, že žalovaná uhradila sumu 1.108,35 €.

3. Právne vec súd posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 53 ods. 1,5,6 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 3 ods. 1,2 OZ, § 39 OZ a § 4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa.

4. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd dospel k záveru, že v prípade úverovej zmluvy zo strany žalobcu išlo o predloženie formulárovej zmluvy, v ktorej v časti výška odplaty (celkové náklady spotrebiteľa) 1.394 € za poskytnutie sumy 1.600 €, je neprijateľná zmluvná podmienka, spočívajúca vo výraznej nerovnosti zmluvných strán. Zo zmluvy vyplývala pre dlžníka povinnosť splatiť celkom pre žalobcu 2.994 €. Z uvedeného dôvodu, súd takto dohodnutí

odplatu vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda zmluva je v časti o zaplatenie odplaty pre veriteľa, t.j. sumy nad 1.600 €, neplatná. Odplata pre veriteľa podľa úverovej zmluvy mala tvoriť 87 % výšky čerpaného úveru. Z vyššie uvedených dôvodov, súd uložil žalovanej uhradiť pre žalobcu iba sumu 491,65 €, ako rozdiel medzi sumou 1.600 € tvoriacou výšku čerpania pôžičky a sumou 1.108,35 € tvoriacou výšku uhradenej časti pôžičky, a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. Aj keď v zmluve dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov bola v súlade s platnou právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy, tak na druhej strane bolo dohodnuté také neprímerane dlhé obdobie splácania pôžičky a taká výška splátok, ktoré prinášajú veriteľovi rovnaké neprímerané majetkové zvýhodnenie ako neprímeraná miera nákladov alebo neprímeraná úroková miera. Práve v tom spočíva vybočenie z pravidiel morálky zo strany veriteľa v spotrebiteľskom záväzkovom vzťahu. Ak veriteľ nedohodne s dlžníkom splatenie úveru za také obdobie a v takých splátkach, ktoré bude znamenať pre veriteľa dosiahnutie primeranej odplaty, tak pri dohodnutí neprímeranej dĺžky úverového obdobia a nízkych splátkach táto dohoda prináša veriteľovi neprímeranú výšku odplaty, čím sa veriteľ vystavuje u takto dohodnutých zmluvných podmienok riziku, že zmluvné podmienky musia byť kvalifikované ako neprijateľné.

6. Ohľadom nepriznanej výšky odplaty poukázal súd na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.2.2017 sp. zn. 2Co/85/2016 vo veci Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 18C/127/2014, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. augusta 2016 sp. zn. 9Co/175/2015-51 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12C/117/2014, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 7. februára 2017 sp. zn. 13Co/540/2016 vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 4C/17/2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 8. decembra 2016 sp. zn. 19Co/142/2016 vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/435/2015, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 29. septembra 2016 sp. zn. 7Co/53/2016 vo veci Okresného súdu Vranov sp. zn. 10C/27/2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 23. januára 2017 sp. zn. 23Co/166/2016 vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/476/2014. Vo všetkých spomínaných rozhodnutiach bolo konštatované, že pôžičky a úvery poskytované spotrebiteľom nemôžu byť poskytované za zjavne neprímeranú odplatu. Odplata, ktorá predstavuje výšku 87% z poskytnutej pôžičky 1.600 € je zjavne neprímeraná.

7. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou dlhu nasledujúci deň po splatnosti, t.j. 20. októbra 2014, ale žalobca žiadal priznať úrok z omeškania od 30.10.2014, a preto súd uložil žalovanej zaplatiť prisúdenú sumu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z..

8. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd aplikáciou § 255 ods. 2 CSP dôvodiac, že každá zo strán mala v tomto konaní úspech iba čiastočný.

9. Proti výroku II. rozsudku, ktorým bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá a výroku III. o trovách konania, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že súd zaviazže žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 984,14 € s úrokom z omeškania 8,05 % od 30. októbra 2014 do zaplatenia a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolanie podal z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

10. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil vec, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úroku je neprímeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Konštatoval, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.600 €, ktorý sa zaviazala vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po á 51,35 €. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške 32 % ročnej úrokovej sadzby. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500 € do 6.500 € vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za IV. štvrtrok 2011 so stavom ku 31. decembru 2011 predstavovala 21,06 %. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy a je

v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. platného a účinného od 1. septembra 2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, odvolateľ zastáva názor, že pokiaľ sám zákonodarcu považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov do výšky dvojnásobku priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi.

11. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32 % nepresahuje dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úveroch zverejneného MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za IV. štvrťrok 2011 so stavom ku dňu 31. decembru 2011 vo výške 20,40 % a zároveň nepresahuje dvojnásobok priemernej výšky RPMN zverejnenej Ministerstvom financií SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za IV. štvrťrok 2011 so stavom k 31. decembru 2011 vo výške 21,06 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata podľa odvolateľa je primeraná a v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 OZ v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Podporne odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/181/2017 zo dňa 25. januára 2018.

12. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je možné vyhovieť.

14. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá (výrok II.) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) je vecne správny, a preto ho odvolací súd v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19. februára 2019 o 8.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 13. februára 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1, 3 CSP.

17. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený.

20. Súd prvej inštancie posudzoval jednotlivé zmluvné podmienky uvedené v zmluve, ohľadne ktorých si žalobca uplatnil nárok a dospel k záveru, že dohodnutá odmena bola v neprospech spotrebiteľa. Aj podľa názoru odvolacieho súdu ide o neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy v časti odmeny za úver a za takejto situácie má žalobca nárok iba na vrátenie poskytnutého plnenia bez odmeny.

21. Odvolací súd prítakáva súdu prvej inštancie, že dojednaná odmena, ktorá je reprezentovaná 87 % z poskytnutej pôžičky je v rozpore s dobrými mravmi a ide o právny úkon neplatný podľa § 39 OZ.

22. K odvolacím námietkam žalobcu v odvolaní odvolací súd uvádza nasledovné :

23. Zo zmluvy o pôžičke č. 8009482 sa podáva, že na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku v sume 1.600 €, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach po 51,35 €, pri ročnej úrokovej sadzbe 32 %, RPMN 32 % a priemernej hodnote RPMN 21,06 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli stanovené sumou 1.394 €, a celková suma pôžičky bola vyčíslená sumou 2.994 €.

24. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.600 € s ročnou úrokovou sadzbou 32 %, ktorá bola stanovená v rozpore s dobrými mravmi, lebo podľa uverejnených priemerných úrokových sadziieb poskytovaných pre spotrebiteľské úvery v rozhodnom období, t.j. ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. 19. aprílu 2012 (kedy bola úverová zmluva uzavretá) v kategórii nové úvery pre domácnosť pri spotrebných úveroch splatných od 1 do 5 rokov predstavuje ročná úroková sadzba 11,79 % ročne (viď webové sídlo NBS <<http://www.nbs.sk.priemerné-úrokové-miery-z-úverov>). Dohodnuté zmluvné úroky v predmetnej zmluve dosahujú takmer 3 násobok tejto priemernej výšky úrokov za obdobné spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy, t.j. k 19. aprílu 2012, čo nepochybne predstavuje dojednanie v rozpore s dobrými mravmi a je teda neplatné podľa § 39 OZ.

25. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dopĺňa, že takéto dojednanie je priamo v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

26. Keďže v prejednávanej veci odplata za úver pozostávala výlučne zo zmluvných úrokov, súd správne posudzoval, či dojednané zmluvné úroky (odplata) zodpovedali obvyklej výške úrokov pri obdobných úveroch, a nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu, v zmysle ktorej výšku dojednaných úrokov mal súd posudzovať v závislosti od výšky priemernej RPMN.

27. Nenáležitá je aj argumentácia žalobcu, že dojednaná odplata 32 % nepresahuje maximálnu výšku odplaty pri poskytovaní prostriedkov spotrebiteľovi v zmysle § 1a ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. účinného od 1. septembra 2014, teda dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý v prejednávanom spore predstavuje 42,12 % (2 x 21,06 % ako priemerná RPMN), pretože v čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 19. apríla 2012 bola výška odplaty regulovaná výlučne § 53 ods. 6 v znení účinnom (v čase uzavretia zmluvy) tak, ako bol vyššie uvedený, teda odplata nesmela prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a ustanovenia § 1a o maximálnej výške požadovanej odplaty v nadväznosti na ust. § 53 ods. 6 OZ bolo do nar. vl. č. 87/1995 Z.z. zavedené s účinnosťou až od 1. septembra 2014.

28. Vyššie citované nariadenie pritom určuje maximálnu výšku odplaty za poskytnutie úveru, ktorá v zmysle § 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., účinného od 1.6.2014, predstavuje úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov, a preto túto maximálnu výšku odplaty nemožno vzťahovať iba na niektorú z možných vyššie uvedených zložiek odplaty, ak tieto iba samostatne predstavujú odplatu.

29. Aj v prípade použitia ust. § 1a ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. ako výkladového pravidla (aj) na zmluvy uzavreté pred 1.9.2014 (čo však v súdnej praxi nebolo zaužívané), nie je možné stotožniť sa so záverom, že by zmluvné úroky mohli byť dojednané až do výšky dvojnásobku priemernej RPMN iba z toho dôvodu, že sú jedinou odplatom za poskytnutý úver.

30. Súdna prax je ustálená v tom, že každú zložku odplaty posudzuje z hľadiska súladu so zákonom a s dobrými mravmi, teda osobitne je posudzované vždy dojednanie o zmluvných úrokoch z hľadiska jeho súladu so zákonom a dobrými mravmi a osobitne je posudzovaná RPMN, vyjadrujúca celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Úroková sadzba spotrebiteľského úveru a RPMN predstavujú aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré nie je možné navzájom stotožňovať ani zamieňať.

32. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov senát krajského súdu prejednávajúci túto vec sa nestotožnil so závermi rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/181/2017 zo dňa 25. januára 2018, na ktorý poukazuje žalobca a zároveň z týchto dôvodov považuje odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné.

33. Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil vrátane výroku o náhrade trov konania na súde prvej inštancie.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnej žalovanej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).